

Brugs & Vrijzinnig

JONATHAN EN CLEMENT GAVEN ELKAAR VORIG JAAR HET JAWOORD. ZIJ KOZEN VOOR EEN VRIJZINNIGE RELATIEPLECHTIGHEID. WIE ZIJN ZE, HOE KIJKEN ZE NAAR DE TOEKOMST: EEN INTERVIEW.

Jonathan en Clement in de kijker

Met wie hebben we de eer?

Mijn naam is **Jonathan**, ik ben 31 jaar en ben gehuwd met Clement.

Ik werk als hoofdmaatschappelijk werker bij het OCMW Brugge. Ik heb 1 zus, Natalie, zij is afkomstig van India, Calcutta. Zij was hier al eerder dan mij: toen ze 10 maanden oud was hebben mijn ouders haar voor het eerst in hun armen genomen. Ik hou van muziek, ik ben nu bezig met mijn derde jaar notenleer en piano in het Brugse conservatorium. Ik hou ook van zwemmen, wandelen en fietsen.

Ik ben **Clement**, 33 jaar en uiteraard de echtgenoot van Jonathan (*lacht*)

Ik ben teamchef bij de dienst vervoersvergunningen van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en vervoer te Brussel. In mijn vrije tijd ga ik dikwijls zwemmen, naar de cinema en volg ik een avondcursus Frans. Tijdens de zomer ben ik coördinator van de vrijwilligersploeg van het MA Festival te Brugge. Ik heb 1 oudere broer, Stefan. Ik hou van dieren, we hebben dan ook 2 katten in huis!

Wij zijn beiden opgegroeid in Brugge en wonen er samen in een huis in het centrum. We kennen elkaar al zeker 9 jaar, in het begin als goede vrienden. Sinds 3,5 jaar is er een mooie relatie gebloeid tussen ons (*lacht*)

Hoe kijken jullie naar de toekomst?

Met een open blik. We zien uitdagingen op professioneel vlak maar we willen ook ten volle genieten van het leven. Een goede combinatie tussen beide is en blijft ons doel. Ons genieten richt zich dan vooral op reizen. We hebben ons hart verloren in India, we plannen op heden opnieuw een bezoek. We steunen in Calcutta een project voor straatkinderen (www.ashalayam.org) We hopen in de komende jaren nog veel mooie landen en plaatsen te ontdekken. Ons lijstje is erg lang en niet eindig (*lacht*)

Daarnaast houden we natuurlijk van lekker eten, goede wijn, een mooie film, voorstelling, museum,... Maar bovenal ook momenten delen met onze familie en vrienden. We hebben ook een droom voor de toekomst, we zouden beiden heel graag vader worden, ons gezin uitbreiden. We willen graag een kindje adopteren. We willen dit kind een thuis en een goede toekomst bieden, ouders en familie waarop dit kind kan steunen en zo zichzelf kan ontdekken, bovenal zijn of haar geluk kan zoeken.

Momenteel zijn we hier al een goed jaar mee bezig, we zijn ingeschreven op de wachtlijst voor binnenlandse adoptie.

Wat zijn voor jullie belangrijke waarden in het leven?

Respect voor elkaar en ieders eigenheid
Trouw
Diversiteit = rijkdom
Verbondenheid

Deze waarden zijn de rode draad van onze viering en onze verbintenis: samen zijn we één, maar we blijven ook 2 aparte individuen, met onze eigen persoonlijkheid. Wij leven samen met respect hiervoor, en als het moeilijk gaat, praten we, zodat we elkaar goed begrijpen en zo verder kunnen.

Meer dan 10 jaar geleden hadden jullie niet kunnen huwen, hoe sta je daar tegenover? Vieren jullie de 10 jaar homohuwelijk? Doen jullie bv. mee aan de Belgian Pride?

We zijn heel blij dat dit mogelijk is voor alles koppels en vooral dat het om hetzelfde wettelijke huwelijk gaat! Het huwelijk is in die zin gelijk: of je nu hetero of holebi bent, het gaat om samen leven, elkaar graag zien, er zijn voor elkaar. Iedereen is verschillend, maar iedereen wil ook op een gelijkwaardige wijze behandeld worden! Mensen moeten voor ons niet akkoord gaan met onze relatie, dat is hun zaak. Maar het gaat hier eenvoudigweg om respect, om elkaars eigenheid te respecteren!

Jonathan:

Ik ben erg actief geweest in halebiverenigingen, ik heb me jarenlang ingezet als vrijwilliger. Ook voor emancipatie in de ruime zin, ik was lid van de Brugse emancipatieraad en voor een periode ook ondervoorzitter. Ik gaf vormingen relaties en seksualiteit en halebivorming aan leerlingen en jongeren bij het CGSO Brugge, ik verzorgde ook gesprekken rond 'coming out' en 'coming in'. De vorige jaren heb ik mijn vrijwilligerswerk sterk afgebouwd omwille van mijn muzikale hobby's. Ik ben aan de zijlijn wel nog geïnteresseerd in wat er gebeurt, alleen kies ik nu meer voor mijn werk, relatie en hobby's.

Ik heb 3 keer deelgenomen aan de Belgian Pride in Brussel en ook aan de Rainbow Pride in Brugge, met Jong en HIB, een van de Brugse halebiverenigingen. Toen was dit voor mij erg belangrijk, omdat ik mezelf gevonden had, ik wilde dit ook tonen aan de wereld. Ik sta volledig achter het idee van de Pride, de trots, het opkomen voor gelijke kansen, het is en blijft nodig! Want het zou allemaal niet mogelijk geweest zijn mocht de oudere generatie holebi's niet op straat zijn gekomen. Wij zijn hen daar ongelofelijk dankbaar voor!

Clement:

Ik ben zelf nog nooit naar de Belgian Pride geweest, ik had niet echt de behoefte om mee te lopen in een Pride stoet. Ik ging wel regelmatig naar halebifeestjes, ik heb mezelf aanvaard zoals ik ben, ik heb hier geen enkel probleem meer bij.

Gaan jullie je huwelijksverjaardag in de toekomst elke achtste september vieren?

Op ons huwelijksfeest hebben de getuigen voor gezorgd dat vrienden en familie, telkens iemand anders, een opdracht uitvoeren, telkens op de 8ste van iedere maand. Zo hebben we al bloemen ontvangen, een drink met vrienden, een avondje gezelschapsspelen, een Italiaanse avond,... Tot en met onze eerste huwelijksverjaardag wacht er ons elke maand een verrassing. We vinden dit echt super leuk! Zo zien we iedereen nog regelmatig terug!

Er is veel kans dat we deze verjaardag in het vervolg op reis zullen vieren (*lacht*)

Waarom heb je voor een vrijzinnig humanistische plechtigheid gekozen?

We hebben hiervoor gekozen omdat ons huwelijk voor ons veel meer is dan gewoon het wettelijke. We gingen een verbintenis aan, en wilden dit voor elkaar uitspreken, maar ook met onze familie en vrienden delen. We zijn beiden christelijk opgevoed, maar zijn op vandaag niet gelovig. We hebben echter wel onze persoonlijke waarden, met op kop respect voor jezelf en iedereen. We vinden onszelf terug in het vrijzinnig humanisme, we sluiten ons hierbij aan. Zo was de keuze

voor een plechtigheid door deMens.nu een evidente keuze.

Hoe heb je de plechtigheid gepersonaliseerd naar iets echt van jullie?

We hebben zelf teksten geschreven, dan in hoofdzaak onze geloften en ook een dankwoord voor onze ouders. Dit kon niet ontbreken op dit moment. We hebben zelf muziek gezocht met erg veel symboliek in de teksten en bloemen en een trouwkaars gevonden.

Maar de rode draad doorheen de plechtigheid was het verhaal van onze vrienden en familie. Wij hebben, vrijblijvend, aan iedereen gevraagd of ze eventueel een tekst wilden schrijven en voorlezen. Natalie en Kristel (onze getuigen), Eric en Katja (goede vrienden) en Joseph (de papa van Jonathan) hebben dit gedaan. Dit was gewoon super, we wisten op voorhand niets van de inhoud, zo waren dit een voor een verrassingen voor ons. Dit was een idee van Hugo, onze consulent van het huisvandeMens Brugge. Hij heeft dit echt prachtig voorbereid en gebracht op onze huwelijksdag zelf. Dit maakte onze plechtigheid persoonlijk en intiem: iedereen die ons kent wist waarover er gesproken werd.

Hoe is de voorbereiding verlopen?

Wij zijn daar super tevreden over. Niet alleen hebben we samen met Hugo, onze consulent, een prachtige plechtigheid kunnen voorbereiden. We hebben bij Hugo ook rust gevonden tijdens de drukke maanden, die vooraf gingen aan ons huwelijk. De bijeenkomsten waren meer dan alleen voorbereiding van de plechtigheid. Hij begeleidde ons: we hadden veel gesprekken over de stap die we gingen nemen samen, onze gevoelens,... Samen met hem zijn we naar de essentie kunnen gaan van onze verbintenis, hebben we dit in woord, muziek, symbolen en zelfs stilte kunnen uiten.

Hoe heb je de plechtigheid ervaren, wat is je bijgebleven?

We vinden beiden de plechtigheid de kern van onze huwelijksdag. Het was echt intens, en op sommige momenten ook erg emotioneel. Het was echt en eerlijk.

Wat waren de reacties van familie en vrienden?

Hun reacties waren heel positief. Ze vonden de plechtigheid zo mooi, open en eerlijk. Velen zeiden dat ze dit nog nooit meegemaakt hadden. Ze vonden het heel typerend voor ons, mooi dat we zo veel met hen wilden delen.

Jonathan en Clement: erg bedankt voor het openhartig gesprek! Moge jullie nog lang en gelukkig samen zijn!